

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024 - 10079
Den 4. november 2024

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 39 (MOF alm. del) stillet den 9. oktober 2024 efter ønske fra Preben Bang-Henriksen (V).

Spørgsmål nr. 39

”Hvad er ministerens holdning til bjergningen af efterladte skibe/lystbåde, der henligger på søterritoriet? Vil ministeren oplyse, hvem der bærer ansvaret for bjergningen og betalingen, når skibsejeren ikke kan findes eller ikke har lyst/evne til at betale? Der henvises til artiklen ”Sejlkлуб står med en hovedpine på 67 ton - og er langt fra alene”, TV2Nord, den 1. oktober 2024.”

Svar

Forliste fartøjer i danske farvande kan udgøre en fare for bl.a. sejlads, kysten/kystbeskyttelses anlæg samt ift. forurening af havmiljøet. I de tilfælde har en række myndigheder, herunder kommunerne, mulighed for indgriben.

./.

Jeg har her vedlagt notat om ansvarsfordeling i sager om såkaldte spøgelsesfartøjer, hvor det fremgår, at det som hovedregel påhviler skibets ejer at bære både ansvaret og omkostningerne ved fjernelse af skibsvrag. Med den gældende lovgivning kan staten kræve et skibsvrag fjernet, hvis skibet vurderes at være til fare for hhv. 1) sejlads og fiskeri, 2) kyst, eller 3) udgør en ekstraordinær fare for havmiljø. Såfremt ejeren i sådanne situationer ikke selv fjerner vraket, kan den pågældende styrelse lade vraket fjerne for ejerens regning. Dumpes et vrak som led i bortskaffelse, er det en ulovlig handling, der er strafbar. Staten har dog som udgangspunkt ikke mulighed for at fjerne vrak, hvis de falder udenfor de ovennævnte kriterier.

Kommuner, foreninger, firmaer og borgere kan få tilladelse fra Søfartsstyrelsen til at fjerne vrak for egen regning, hvis ejeren over en periode ikke foretager seriøse bjærgningsforsøg eller ikke kan identificeres. Derudover kan kommuner også efter Kystbeskyttelsesloven fjerne vrak, der er til fare for kyst og kystbeskyttelses anlæg.

Jeg er helt opmærksom på problemstillingen omkring efterladte skibe, som ikke falder inden for de ovennævnte kriterier, og som myndighederne derfor ikke har hjemmel til at fjerne. Jeg anerkender også, at det er en udfordring, når ejeren ikke kan findes og stilles til ansvar, og mit embedsværk er i skrivende stund ved at afsøge en langsigtet og generel løsning på problemet.

Det skal bemærkes, at artiklen, som spørgsmålet henviser til, især omhandler forhold i lystbådehavne, hvilket det vedlagte notat ikke omfatter. Artiklen refererer bl.a. til ”Standardreglement for overholdelse af orden i danske lystbådehavne og mindre fiskerihavne”, som henhører under Transportministeriets ressort. Jeg henviser derfor til Transportministeriet fsva. spørgsmål til reglerne i lystbådehavne.

Magnus Heunicke

/

Jens Brandt Sørensen

